

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: T. T. D., narozená X,
státní příslušnice X,
bytem R. 34/13, P.,
zastoupena advokátem Mgr. Vratislavem Polkou,
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-635/ZA-ZA11-HA13-2019 ze dne 5. 12. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný naříkaným rozhodnutím neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu. Z údajů poskytnutých žalobkyní vyplynulo, že smyslem její žádosti je legalizace pobytu na území České republiky, aby zde mohla pobývat s manželem a se synem. Ve X jinak ohrožena nebyla a ani neuvedla, že by byla ohrožena v budoucnu. Ekonomické problémy v zemi původu nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany a situace žalobkyně se nijak

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

nevymyká obvyklým případům, nebyl tedy ani důvod udělit jí azyl z humanitárních důvodů. Z informací o zemi původu pak neplyne, že by žalobkyni hrozilo pronásledování či vážná újma.

2. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila žalobou. V ní namítla jeho nepřezkoumatelnost, protože z něj není zřejmé, podle kterých zákonných ustanovení žalovaný při svém rozhodování postupoval a ani nelze seznat, z jakého důvodu žalobkyni mezinárodní ochrana nebyla přiznána – zda pro nedůvodnost, nebo pro existenci důvodů vylučujících mezinárodní ochranu. Dále namítla, že žalovaný zamýšlel zamítnout žádost pro zjevnou nedůvodnost, což však mohl podle § 27 odst. 5 zákona o azylu učinit nejpozději do 30 dnů ode dne poskytnutí údajů k podané žádosti, tedy do 28. 8. 2019. Rozhodnutí však bylo vydáno až 5. 12. 2019, takže je nezákonné. Podle žalobkyně byly dány i důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu, protože nemůže úspěšně požádat o jiný druh pobytového oprávnění. V České republice má nezletilé dítě a po zamítnutí žádosti o udělení azylu bude nucena vycestovat. Tím dojde k oddělení matky od dítěte, což odporuje Úmluvě o právech dítěte.
3. Žalovaný k žalobě uvedl, že jeho rozhodnutí obsahuje logické a srozumitelné odůvodnění, proč nebylo možné žádosti žalobkyně vyhovět a mezinárodní ochranu jí udělit. Ze sdělení žalobkyně ani z jiných podkladů nevyplývá, že by existovaly důvodné obavy z pronásledování nebo vážné újmy. Žalobkyně by svou situaci měla řešit v souladu se zákonem o pobytu cizinců na území České republiky a nikoli cestou mezinárodní ochrany.
4. Žaloba není důvodná.
5. Žalobkyně brojila žalobními body především proti procesním nedostatkům napadeného rozhodnutí. S výjimkou důvodů pro udělení humanitárního azylu nezpochybnila zákonnost hmotněprávních úvah žalovaného o absenci důvodů pro udělení azylu či doplňkové ochrany. V tomto omezeném rozsahu tak soud napadené rozhodnutí přezkoumal.
6. Napadené rozhodnutí (zjevně) netrpí vytýkanými vadami: je z něj zřejmé, podle jakých ustanovení zákona o azylu žalovaný postupoval a jakými úvahami se řídil. Jasně z něj tedy plyne, že podle žalovaného nebyly splněny věcné předpoklady pro udělení mezinárodní ochrany. Výrok je formulován srozumitelně a neplyne z něj, že by žalovaný rozhodoval na základě vylučujících klauzulí v § 15 a § 15a zákona o azylu. To by ostatně ani neměl důvod věcně posuzovat, zda jsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 4 Azs 60/2007-119 ze dne 7. 9. 2020, č. 2174/2011 Sb. NSS). Z výroku ani odůvodnění také nijak neplyne, že by žalovaný žádost zamítl pro zjevnou nedůvodnost, takže na jeho rozhodnutí nedopadala pořádková lhůta v § 27 odst. 5 zákona o azylu.
7. Srozumitelné, logické a věcně přiléhavé je uvážení žalovaného o absenci důvodů pro udělení humanitárního azylu (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 105/2004-72, č. 375/2004 Sb. NSS, ke kritériím přezkumu kombinace neurčitého právního pojmu a správního uvážení). Situace žalobkyně se nijak nevymyká situace matek, které nesplňují předpoklady pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Samotná absence mezinárodní ochrany neznámá, že žalobkyně musí opustit území České republiky a již vůbec neznámá, že by musela být oddělena od svého dítěte. To může cestovat s ním, nebo může zůstat s otcem na základě dohody obou rodičů. Tato dohoda přitom je výkonem, nikoliv omezením rodičovských

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

práv, takže stát je zásadně povinen ji respektovat (čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod). Ani povolení k trvalému pobytu dítěte v České republice nijak vycestování nebrání (pokud se rodiče shodnou, že syn zůstane s matkou). O zásah do práv dítěte, natožpak jejich porušení, nejde, protože dítě je povinno svých rodičů dbát, a to i v tom, že určí místo jeho bydliště (§ 857, § 858 občanského zákoníku). Způsob a obsah výkonu rodičovských práv tedy zůstává na uvážení rodičů, rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany jim v tom nebrání. Při rozhodování pak žalovaný nemusel zohledňovat nejlepší zájem dítěte, protože rozhodnutí neudělení mezinárodní ochrany matce se dítěte může týkat pouze zprostředkovaně ve faktické rovině. Za toho stavu by bylo třeba tento zájem zohlednit pouze, pokud by zákon s ochranou zájmů dítěte výslovně počítal (srov. nález sp. zn. IV. ÚS 950/19 ze dne 14. 4. 2020). To § 14 zákona o azylu nečiní.

8. Rozhodnutí žalovaného tedy netrpí vytýkanými vadami řízení a jeho právní úvahy jsou v souladu se zákonem. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce